

RENOVACIÓ

Preus de subscripció

Un mes, 50 cènts. Número solt, 10 cènts.

Anuncis (Preu per mensualitats)

4.ª plana, 8 ptes. ; 6.ª, 4 ptes. ; 12.ª, 2 ptes.

Intercal·lats i remitis, a preus convinguts

Periòdic setmanal, portaveu de la Joventut Nacionalista Republicana Socialista (en constitució)

Els treballs se publiquen baix la sola i única responsabilitat dels autors. No's retornen originals

REDACCIÓ
CLAVÉ, 3

ADMINISTRACIÓ
PRIM, 60

Tots els treballs són de reproducció lliure, indicant tant sols la procedència.

Candidatura para diputados provinciales

Disconformes amb els uns i els altres dels que avui lluiten únicament pel triomf dels seus candidats; no veient en cap d'ells un afí als nostres ideals, recomanem als amics que votin aquesta candidatura; aquesta, és la de **RENOVACIÓ**

Paradoxes electorals

Granollers, és el poble de les paradoxes. Sobre tot en la política, s'hi han presenciat coses i casos eminentment paradoxals.

Les incoerències i inconseqüències polítiques hi han viscut sempre a l'ordre del dia. No sembla sino que'ls habitants del nostre poble, portin clavat en son esperit l'estigma de l'inconsciència.

I si hi hà algú que dubti del nostre paradoxisme, se'n convencerà avui, amb motiu de les eleccions que s'han de celebrar. Veiem-ho.

CARA

Avui se donarà'l cas, insòlit a totes llums, de que molts homes que s'han distingit cridant

anatemes contra'ls carlins i que blasonen constantment de dir-se republicans, per a aguantar la disciplina del partit a que, de fet, pertanyen (el d'en Torras), i fent servir d'escut al caciquisme de la Lliga, acudiràn tots mansos, esforçant-se en fer la cara de convençuts, a emitir son sufragi per una candidatura que, per a vergonya i escarni de la llibertat, porta'l títol de anticaciquista. Formen la candidatura, dos carlins i un lliberal; si bé un d'aquells se presenta a títol d'independent per a atenuar en lo possible, l'indecorós contuberni.

Emperó ja ho deia «El Demócrata»:

«Hemos dicho, y no nos cansaremos de repetirlo, que con la frente bien alta vamos a las elecciones contando como aliados a los tradicionalistas que son, en el distrito de Vich, una potencia; y, como «nobleza obliga», no dejaremos en nuestro empeño de que sea votada in-

tegra la candidatura, yendo nosotros delante con el ejemplo.»

Davant d'una aberració tant pecaminosa per als ideals i que tant mal parats deixa els monopolitzadors del lliberalisme granollerí, cap preguntar:

Però, senyors, a quin punt havem arribat? A aital extrem de deixadesa moral ens trobem, que per a anar contra la Lliga hem de devallar al nivell de votar als successors d'en Cucala, Savalls i companyia? I això ho aconseguen aquells homes que invoquen a cada paraula la llibertat i la democràcia?...

On són els ideals de República de que amb tant braó se'n feu gala, en altre temps, per estimats granollerins?...

Què'n queda dels entusiasmes que feren bategar els cors d'aquells bons lliberals que saben sagellar amb sa sang la terra dels nostres amors?...

Què se n'és fet dels antics republicans de l'Unió, que amb tanta energia sostingueren series campanyes en contra de tota mena de corrupteles polítiques, enarborant la bandera de l'intransigència?...

Que's doni la cara d'una vegada i's digui que'l fer de republicà d'en Torras és molt més cómodo i, sobre tot, molt menys compromés.

Que's tingui la gallardia i la sinceritat de declarar-ho així.

Però, càl... Seguiràn practicant l'acomodaticia política de fer de republicà romanista, esperant que torni a venir el 17 de gener de l'any que ve per a anar a oir de nou com els mateixos cap-devantera que avui pel be del districte pidolen el vot per carlins, se pronunciaràn en contra dels mateixos, titllant-los de dignes successors d'en Tristany i demés alhajas de tristos records, amb aquell vocabulari tant groixut que solen usar en la tràgica diada.

I també aplaudiràn, perque a força de presenciar paradoxes, indefectiblement han d'evolucionar a parar paradoxals.

Si al poble granollerí li quedés tant sols un gram de pudor polític, se preguntaria:

Amb quina autoritat aquests senyors que, un dia, pels seus fiins, ens demanaren nostre sufragi pels carlins, ara, tot erigint-se en adalits de la Democràcia i de la Llibertat, s'atreveixen a vituperar tant implacablement a aquells elements?

Però, no; el poble inconscient seguirà tant impassible com abans i continuarà votant als carlins quan en Torras o en Montaña els ho digui, i els condemnarà, junt amb aquests, quan torni el 17 de gener, d'un altre any.

I vagi tot això per a aquells que diuen que fem el joc d'en Barangé.